Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1855.

Erste Abtheilung.

XX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 3. Mai 1855.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XX.

Wydany i rozesłany dnia 3 Maja 1855.

77.

Verordnung der Ministerien des Aeußern und der Justiz, und des Armee-Ober-Kommando's vom 31. März 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XVII. Stück, Nr. 58, ausgegeben am 7. April 1855),

mit welcher die Vollzugsschriften zu der kaiserlichen Verordnung vom 29. Jänner 1855, Nr. 23 des Reichs-Gesetzblattes, betreffend die Ausübung der Zivilgerichtsbarkeit der k. k. Konsulate über die österreichischen Unterthanen und Schutzgenossen im osmanischen Reiche, kundgemacht werden.

Zur Vollziehung der kaiserlichen Verordnung vom 29. Jänner 1855, Nr. 23 des Reichs-Gesetzblattes*), betreffend die Ausübung der Zivilgerichtsbarkeit der k. k. Konsulate über die österreichischen Unterthanen und die im §. 2 derselben bezeichneten Schutzgenossen im osmanischen Reiche, finden die Ministerien des Aeußern und der Justiz und das Armee-Ober-Kommando, in Folge der Allerhöchsten Ermächtigung vom 29. Jänner 1855 die nachstehenden provisorischen Vorschriften zu erlassen, welche am 1. Mai 1855 in Kraft zu treten haben:

§. 1.

Die Zivilgerichtsbarkeit über die österreichischen Unterthanen und Schutzgenossen im osmanischen Reiche wird in erster Instanz im vollen Umfange ausgeübt:

1. Von den k. k. Agenzien und Generalkonsulaten in Jassy und Bukarest, dann von den k. k. Generalkonsulaten in Belgrad, Sarajewo, Smyrna, Beirut, Alexandrien und Tunis;

2. von den k. k. Konsulaten in Konstantinopel, Salonichi, Rustschuk, Galatz, Trapezunt, Jerusalem, Kairo, Chartum und Tripolis;

3. von den k. k. Vizekonsulaten in Monastir, Widdin, Ibraila, Tultscha, Mostar, Skutari, Durazzo, Janina und Kanea.

§. 2.

In den Wirkungskreis dieser Konsulargerichte gehören daher:

1. Die Verhandlung und Entscheidung aller Zivilstreitigkeiten mit Einschluß der Handels- und Wechselsachen, sowohl im Erkenntniß- als im Vollstreckungsverfahren.

Die in Seestädten befindlichen Konsulargerichte entscheiden überdieß auch in Rechtssachen, welche sich auf die Seeschiffe und auf die Seefahrt beziehen.

Hinsichtlich der Ehestreitigkeiten, bei denen es sich um die Ungiltigkeit oder Auflösung des Ehebandes oder um die Scheidung von Tisch und Bett in Absicht auf österreichische Unterthanen oder Schutzgenossen handelt, hat einstweilen die bisherige Uibung ungeändert zu bleiben.

---

*) Landes-Regierungsblatt, XI. Stück, Nr. 37, Seite 141.

77.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Zewnętrznych i Sprawiedl. oraz Naczelnéj Komendy Wojskowéj z dnia 31 Marca 1855,

(Dziennik Praw Państwa, część XVII, Nr. 58, wydana dnia 7 Kwietnia 1855),

mocą którego ogłasza się przepisy do przeprowadzenia rozporządzenia Cesarskiego z dnia 29 Stycznia 1855 r. Nr. 23 Dziennika Praw Państwa, w przedmiocie wykonywania sądownictwa cywilnego C. K. konsulatów nad poddanemi austryackiemi tudzież nad osobami pod opieką Austyi zostającemi w Państwie Otomańskiém.

W celu przeprowadzenia Cesarskiego rozporządzenia z dnia 29 Stycznia 1855 r. N. 23 Dziennika Praw Państwa *), tyczącego się wykonywania sądownictwa cywilnego C. K. konsulatów nad poddanemi austryackiemi, tudzież nad osobami pod opieką Austryi zostającemi, wspomnionemi w §. 2 i przebywającemi w Państwie Otomańskiém, Ministerstwa Spraw Zewnętrznych i Sprawiedliwości oraz Naczelna Komenda Wojskowa wydają, w skutku Najwyższego Upoważnienia z dnia 29 Stycznia 1855 r. następujące prowizoryczne przepisy, mające wejść w wykonanie z dniem 1 Maja 1855.

§. 1.

Sądownictwo cywilne nad poddanemi austryackiemi i osobami pod opieką Austryi zostającemi w Państwie Otomańskiém wykonywać będą w całym obrębie:

1. C. K. ajencye i konsulaty jeneralne w Jassach i Bukareszcie, tudzież C. K. konsulaty jeneralne w Belgradzie, Sarajewie, Smyrnie, Beirucie, Alexandryi i Tunisie;

2. C. K. konsulaty w Konstantynopolu, Saloniki, Ruszczuku, Gałaczu, Trebizondzie, Jerozolimie, Kairze, Chartum i Tripolis;

3. C. K. wicekonsulaty w Monastyrze, Widyniu, Ibraile, Tulczy, Mostarze, Skutary, Durazo, Janinie i Kanei.

§. 2.

Do zakresu tychże sądów konsularnych należą zatém:

1. Rozprawa i rozstrzygnienie wszelkich spraw cywilnych, licząc w to sprawy handlowe i wexlowe, tak w postępowaniu wyrokującém, jako téż exekucyjném.

Sądy konsularne, znajdujące się w miastach morskich wyrokują oraz w sprawach prawnych, odnoszących się do okrętów morskich i do żeglugi.

Co do spraw małżeńskich, w których rzecz idzie o unieważnienie lub rozwiązanie związku małżeńskiego, albo téż o odłączenie od stołu i łoża poddanych austryackich lub osób pod opieką Austryi zostających, zwyczaj dotychczas zachowany, tymczasowo niezmiennym pozostanie.

---

*) Dziennik Rządu krajowego, Zeszyt XI, Nr. 37, stronica 141.

2. Die Konkursangelegenheiten.
3. Die Verwaltung der freiwilligen Gerichtsbarkeit.

§. 3.

Die k. k. Vizekonsulate in Sophia, Aleppo und Damaskus, dann die k. k. Konsularagenzien in Banyaluka, Livno, Tusla und Bagdad werden ermächtiget, in allen Streitsachen über bestimmte Geldsummen, welche ohne Zinsen und andere Nebengebühren 500 fl. Konvenzions-Münze nicht übersteigen, und in allen Streitigkeiten über andere Gegenstände, wenn der Kläger anstatt derselben eine Geldsumme ausdrücklich anzunehmen sich erbietet, welche ohne Zinsen und Nebengebühren 500 fl. Konvenzions-Münze nicht übersteigt, mit Ausnahme jedoch von Wechselstreitigkeiten, die Gerichtsbarkeit gleich den Konsulargerichten erster Instanz auszuüben.

Der Betrag der Schuld wird nach der Summe, auf deren Bezahlung in der Klage das Begehren gestellt ist, berechnet, wenn auch der Kläger oder der Geklagten mehrere sind, oder die verfallenen Beträge fortlaufender Zinsen oder Renten gefordert werden. Doch steht im letzteren Falle die Gerichtsbarkeit den genannten Vizekonsulaten und Konsularagenzien nur dann zu, wenn bloß die eingeforderten Zinsen oder Renten bestritten werden, nicht aber das Recht selbst, woraus der Bezug derselben hergeleitet wird, von dem Belangten streitig gemacht wird, obgleich dieses Recht die Summe von 500 fl. Konvenzions-Münze übersteigt. Wird jedoch in diesem Falle das Recht selbst bestritten, so hat das Vizekonsulat und beziehungsweise die Konsularagenzien die Klage sammt der Verhandlung nach geschlossenem Verfahren dem vorgesetzten Konsulate zur Schöpfung des Spruches vorzulegen. Das letztere hat auch dann stattzufinden, wenn bei den genannten Vizekonsulaten oder Konsularagenzien eine Klage angebracht würde, in welcher ein Theil einer 500 fl. Konvenzions-Münze übersteigenden Kapitalsschuld oder der Uiberschuß gefordert wird, welcher sich aus der Vergleichung mehrerer, beiden Theilen zustehenden, Forderungen ergeben soll.

§. 4.

Jene Vizekonsulate, welchen nach den Bestimmungen der vorhergehenden Paragraphe die selbständige Ausübung der Zivilgerichtsbarkeit gar nicht oder doch nur in den, im §. 3 bezeichneten geringeren Rechtssachen zukömmt, sowie alle Konsularagenzien (Agenzie-Staroßten) haben für die Konsulargerichte jene Hilfsamtshandlungen und Verrichtungen zu übernehmen, welche ihnen durch allgemeine Anordnungen für die Zwecke der erwähnten Gerichtsbarkeit übertragen sind, oder durch die Konsulargerichte von Fall zu Fall zur Vollziehung zugewiesen werden.

Sie haben insbesondere:

1. Uiber alle Klagen, welche in den, der konsulargerichtlichen Verhandlung und Entscheidung zugewiesenen Rechtsangelegenheiten, mit Ausnahme jedoch der Wechselsachen, bei ihnen angebracht werden können, das Mittleramt auszuüben (§. 17).

2. Sprawy konkursowe.
3. Wykonywanie sądownictwa dobrowolnego.

§. 3.

C. K. wicekonsulaty w Sofii, Aleppo, Damaskus, tudzież C. K. ajencyje konsularne w Banialuce, Liwnie, Tusli i Bagdadzie są upoważnione do wykonywania sądownictwa zarówno z sądami konsularnemi piérwszéj instancyi we wszystkich procesach o pewne sumy pieniężne, które oprócz prowizyi i należytości bocznych, nie przenoszą 500 ZłR. mon. konw., tudzież we wszystkich procesach o inne przedmioty, jeżeli powód wyraźnie oświadcza, iż zamiast takowych przyjmie sumę pieniężną, która oprócz prowizyj i należytości bocznych nie przenosi 500 ZłReńs. mon. konw., z wyjątkiem wszakże sporów wexlowych.

Kwota długu oblicza się według sumy, któréj zapłacenie w pozwie jest żądaném, chociaż jest więcéj powodów lub pozwanych, lub chociaż się żąda zapadłych kwot bieżących prowizyj lub rent. Jednakże w ostatnim przypadku sądownictwo wtedy tylko należy do rzeczonych wicekonsulatów i konsularnych ajencyj, jeżeli tylko spór idzie o żądane prowizyje lub renty, zaś samo prawo, z którego wynika pobieranie takowych, nie jest ze strony pozwanego przedmiotem sporu, jakkolwiek to prawo przenosi sumę 500 ZłR. mon. konw. Jeżeli zaś samoż prawo jest przedmiotem sporu, wówczas wicekonsulat, a względnie ajencyje konsularne winny pozew wraz z rozprawą po ukończoném postępowaniu przedłożyć przełożonemu konsulatowi do wydania wyroku. Tak samo także wtenczas postąpić należy, jeżeli do wspomnionych wicekonsulatów lub ajencyj konsularnych wniesiony zostanie pozew, w którym się żąda części długu w kapitale, przenoszącego 500 ZłR. mon. konw., lub przewyżki, wynikającéj z porównania więcéj wierzytelności, należących się stronom obudwom.

§. 4.

Wicekonsulaty, które według przepisów, w paragrafach poprzedzających wskazanych, albo wcale nie wykonują udzielnego sądownictwa cywilnego, albo tylko w mniejszych sprawach, wskazanych w §. 3, tudzież wszelkie ajencyje konsularne (starostowie ajencyjni) winni są dla sądów konsularnych uskuteczniać takie czynności urzędowe pomocnicze i działania, jakie im są przydzielone na mocy ogółowych rozporządzeń dla celów wspomnionego sądownictwa, lub im przez sądy konsularne w każdym szczegółowym przypadku przydzielone zostaną.

W szczególności winny są:

1. wykonywać urząd pośredników we wszystkich sporach, wniesionych przed nie w sprawach prawnych, przydzielonych do rozprawy i rozstrzygnienia przez sądy konsularne, z wyjątkiem atoliż spraw wexlowych (§. 17).

Die, über derlei Rechtsstreitigkeiten von ihnen zu Stande gekommenen und gehörig beurkundeten Vergleiche sind exekuzionsfähig.

Sie haben ferner

2. die Zustellung der konsulargerichtlichen Erledigungen zu besorgen, über die unmittelbar bei ihnen angebrachten, oder ihnen von dem vorgesetzten Konsulargerichte zur Amtshandlung übersendeten Klagen die Instruirung des Prozesses vorzunehmen, und die damit verbundenen Erledigungen zu erlassen, Tagsatzungen anzuordnen, die Inrotulirung oder Verzeichnung der Prozeßakten zu veranlassen und die inrotulirten oder verzeichneten Akten dem Konsulargerichte zur Schöpfung des Spruches vorzulegen, über Auftrag der Konsulargerichte Zeugen zu vernehmen, Parteien- und Zeugen-Eide, dann Augenscheine aufzunehmen und konsulargerichtliche Erkenntnisse in Vollzug zu setzen.

3. Urkunden über Seeunfälle (pruove di fortuna, Verklarungen) und die damit in Verbindung stehenden Erhebungen aufzunehmen; endlich

4. in Sachen der freiwilligen Gerichtsbarkeit durch Erstattung der Todfallsanzeigen, Anlegung der Siegel, Uibernahme von Geld, Gold- und Silbergeräthen, Preziosen und Werthpapieren in amtliche Verwahrung, durch Inventirung, Schätzung und Feilbietung, dann durch Abnahme der Angelobung der Vormünder mitzuwirken und über die vorgenommenen Amtshandlungen dieser Art ungesäumt an das vorgesetzte Konsulargericht die Anzeige zu erstatten.

§. 5.

In Absicht auf die Zusammensetzung der Konsulargerichte bei Schöpfung der Entscheidungen in Rechtssachen haben sich dieselben einstweilen auf die bisher übliche Art zu benehmen.

§. 6.

Gegen Entscheidungen der Konsulargerichte findet der Rechtszug in zweiter Instanz, soweit solcher gesetzlich überhaupt zulässig ist, in folgender Art Statt, und zwar:

1. gegen Entscheidungen der Konsulargerichte in Jassy, Galatz, Ibraila und Tultscha an das Oberlandesgericht in Lemberg;

2. gegen Entscheidungen des Konsulargerichtes in Bukarest an das Oberlandesgericht in Hermannstadt;

3. gegen Entscheidungen der Konsulargerichte in Belgrad, Rustschuk und Widdin an das Oberlandesgericht in Temeswar;

4. gegen Entscheidungen der Konsulargerichte in Sarajewo, Banyaluka, Livno und Tusla (§. 3) an die Banaltafel in Agram;

5. gegen Entscheidungen des Konsulargerichtes in Mostar an das Oberlandesgericht in Zara;

6. gegen Entscheidungen der Konsulargerichte in Smyrna, Beirut, Alexandrien, Tunis, Konstantinopel, Salonichi, Trapezunt, Jerusalem, Kairo, Chartum, Tripolis, Monastir (Bitoglia), Skutari, Durazzo, Janina, Kanea, Sophia, Aleppo, Damaskus

Ugody, zawarte przed niemi w takich sporach i przez nie należycie udokumentowane, zdolne są do exekucyi.

Oprócz tego winny są:

2. uskuteczniać doręczanie rozwiązań sądów konsularnych, instruować procesa wytoczone w skutku pozwów albo wprost do nich wniesionych, albo też przez przełożony sąd konsularny do działania urzędowego im przesłanych, i wydawać rezolucyje z tém połączone, wyznaczać termina, uskuteczniać inrotułowanie i spisanie aktów procesowych i przedłożyć akta inrotułowane i spisane sądowi konsularnemu do wydania wyroku, na rozkaz sądów konsularnych słuchać świadków, odbierać przysięgi od stron i świadków, i oglądania naoczne i wykonywać orzeczenia sądów konsularnych.

3. Spisywać dokumenta o nieszczęściach na morzu (pruove di fortuna) i czynić dochodzenia z temi w związku będące; nakoniec

4. W sprawach sądownictwa dobrowolnego działać wspólnie przez czynienie relacyi zgonu, przyłożenie pieczęci, przyjmowanie do składu sądowego pieniędzy, przedmiotów złotych i srebrnych, kosztowności i papierów wartość mających, przez inwentowanie, oszacowanie i przedaż publiczną, tudzież przez przyjmowanie przyrzeczeń opiekunów, równie o uskutecznieniu czynności urzędowych tego rodzaju czynić relacyje bezzwłocznie do przełożonego sądu konsularnego.

§. 5.

Co się tyczy składu sądów konsularnych przy wydawaniu rozstrzygnień w sprawach prawnych, trzymać się należy zwyczaju dotąd w zachowaniu będącego.

§. 6.

Przeciw rozstrzygnieniom sądów konsularnych dalsza droga prawa do drugiéj instancyi, o ile takowa w ogólności prawnie jest dozwoloną, jest następująca:

1. Przeciw rozstrzygnieniom sądów konsularnych, w Jassach, Gałaczu, Ibraile i Tulczy będących, do sądu krajowego wyższego we Lwowie;

2. Przeciw rozstrzygnieniom sądu konsularnego w Bukareszcie do sądu krajowego wyższego w Hermanstadzie;

3. Przeciw rozstrzygnieniom sądów konsularnych w Belgradzie, Ruszczuku i Widynie do sądu krajowego wyższego w Temeswarze;

4. Przeciw rozstrzygnieniom sądów konsularnych w Serajewie, Banyaluce, Liwnie i Tusli (§. 3) do tabuli Banalnéj w Zagrzebiu;

5. Przeciw rozstrzygnieniom sądu konsularnego w Mostarze, do sądu krajowego wyższego w Zadrze;

6. Przeciw rozstrzygnieniom sądów konsularnych w Smyrnie, Beirucie, Alexandryi, Tunisie, Konstantynopolu, Saloniki, Trebizondzie, Jerozolimie, Kairze, Chartum, Tripolis, Monastyrze, (Bitoglia), Skutari, Durazzo, Janina, Kanea, Sofii, Aleppo,

und Bagdad (§. 3), dann überhaupt gegen die von einem Konsulargerichte als Seegericht geschöpften Entscheidungen, an das Oberlandesgericht in Triest.

§. 7.

Uiber Berufungen und Rekurse gegen die, von den Oberlandesgerichten in solchen Angelegenheiten gefällten Entscheidungen übt der oberste Gerichtshof in Wien das Richteramt in dritter Instanz aus.

§. 8.

In Beziehung auf die Zuständigkeit der Konsulargerichte in den ihnen zugewiesenen Rechtsangelegenheiten haben für die, den Oberlandesgerichten in Lemberg und Triest untergeordneten Konsulargerichte die Bestimmungen des Patentes vom 20. November 1852, Nr. 251 des Reichs-Gesetz-Blattes *); für die Konsulargerichte, welche dem Oberlandesgerichte in Hermannstadt untergeordnet sind, die Bestimmungen des Patentes vom 3. Juli 1853, Nr. 129 des Reichsgesetzblattes; für die dem Oberlandesgerichte in Temeswar und der Banaltafel in Agram zugewiesenen Konsulargerichte die Bestimmungen des Patentes vom 16. Februar 1853, Nr. 30 des Reichs-Gesetz-Blattes; endlich für die zum Sprengel des Oberlandesgerichtes in Zara gehörigen Konsulargerichte die Bestimmungen des Patentes vom 20. November 1852, Nr. 261 des Reichs-Gesetz-Blattes, zur Richtschnur zu dienen, soferne nicht jene Einrichtungen oder thatsächlichen Verhältnisse, welche die Anwendung der obigen Vorschriften voraussetzt, mangeln, oder in der kaiserlichen Verordnung vom 29. Jänner 1855, Nr. 23 des Reichs-Gesetz-Blattes (§§. 2 und 4 **), und in der gegenwärtigen Vorschrift nicht etwas anderes verfügt wird.

§. 9.

Die Konsularvorsteher unterstehen als Geklagte in Angelegenheiten, welche vor das Konsulargericht gehören, dem sie vorgesetzt sind, dem Landesgerichte am Standorte des Oberlandesgerichtes, zu dessen Sprengel das Konsulargericht gehört.

Klagen gegen Vorsteher der im §. 3 dieser Verordnung genannten Vizekonsulate und Konsularagenzien in Angelegenheiten, worüber diese die Gerichtsbarkeit auszuüben berufen sind, müssen bei dem Konsulargerichte angebracht werden, welchem das Vizekonsulat oder die Konsularagenzie untergeordnet ist.

Ist jedoch der Vorsteher eines Konsulargerichtes ein k. k. österreichischer Offizier, so unterliegt er in Angelegenheiten, welche vor ein Konsulargericht gehören, dem Landesmilitärgerichte des Ortes, wo sich das, dem Konsulargerichte vorgesetzte Oberlandesgericht befindet, soferne aber das Konsulargericht dem Triester Oberlandesgerichte untersteht, dem Marinegerichte in Triest.

---

*) Landes-Gesetz- und Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1852, XLV. Stück, Nr. 331, Seite 771.

**) Landes-Regierungsblatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet vom Jahre 1855, XI. Stück, Nr. 37. Seite 141.

Damaskus i Bagdadzie (§. 3), tudzież w ogólności przeciw rozstrzygnieniom, wydanym przez sąd konsularny jako sąd morski, do sądu krajowego wyższego w Tryjeście.

§. 7.

W odwołaniach i rekursach przeciw rozstrzygnieniom, wydanym przez sądy krajowe wyższe w takich sprawach, najwyższy trybunał sądowy w Wiédniu wykonuje sądownictwo w trzeciéj instancyi.

§. 8.

W przedmiocie właściwości sądów konsularnych w sprawach prawnych, które im są przydzielone, służyć mają za prawidło dla sądow konsularnych, podległych sądom krajowym wyższym, będącym we Lwowie i Tryjeście, postanowienia objęte w patencie z dnia 20 Listopada 1852 r. N. 251 Dziennika Praw Państwa *), dla sądów konsularnych podległych sądowi krajowemu wyższemu w Hermansztadzie, postanowienia objęte w patencie z dnia 3 Lipca 1853, N. 129 Dziennika Praw Państwa; dla sądów konsularnych przydzielonych sądowi krajowemu wyższemu w Temeswarze i tabuli Banalnéj w Zagrzebiu, przepisy, obięte w patencie z dnia 16 Lutego 1853, N. 30 Dziennika Praw Państwa; nakoniec dla sądów konsularnych, należących do obrębu sądu krajowego wyższego w Zadrze, postanowienia objęte w patencie z d. 20 Listopada 1852 r. N. 261 Dziennika Praw Państwa; o ile nie brakuje tych urządzeń i rzeczywistych stósunków, których wymaga zastósowanie wyż rzeczonych przepisów, lub jeżeli co innego nie jest rozporządzoném w Rozporządzeniu Cesarskiém z dnia 29 Stycznia 1855, N. 23 Dziennika Praw Państwa (§§. 2 i 4 **) i w rozporządzeniu niniejszém.

§ 9.

Przełożeni konsulatów podlegają jako pozwani w sprawach, należących przed sąd konsularny, nad którym są przełożeni, sądowi krajowemu, będącemu w miejscu sądu krajowego wyższego, do którego okręgu sąd konsularny należy.

Pozwy przeciw przełożonym wymienionych w §. 3 niniejszego rozporządzenia wicekonsulatów i ajencyj konsularnych w sprawach, w których wykonywanie sądownictwa do nich należy, powinny być wniesione do sądu konsularnego, któremu podlega wicekonsulat lub ajencya konsularna.

Jeżeli zaś przełożony sądu konsularnego jest C. K. Austryjacki oficer, na ten czas podlega on w sprawach, należących przed sąd konsularny, sądowi wojskowemu krajowemu, będącemu w miejscu, w którém się znajduje sąd krajowy wyższy, przełożony nad sądem konsularnym, jeżeli zaś sąd konsularny podlega sądowi krajowemu wyższemu w Tryjeście, w ówczas rzeczony przełożony sądu konsularnego podlega sądowi morskiemu w Tryjeście.

---

*) Dziennik Praw krajowych i Rządowych dla Galicyi z roku 1852, Część XLV, N. 331, stronica 771.

**) Dziennik Rządu krajowego dla Zarządu Obrębu Krakowskiego z roku 1855, N. 37, stronica 141.

Wenn der Vorsteher eines Konsularamtes Parteien belangen will, welche bei dem Konsulargerichte, dem er vorgesetzt ist, oder bei einem demselben untergeordneten Konsularamte zu belangen wären, so ist die Klage bei dem nächsten unbefangenen Konsulargerichte anzubringen.

§. 10.

Oesterreichische Unterthanen können sich im Umfange des osmanischen Reiches dort, wo eine österreichische Konsularbehörde besteht, der Gerichtsbarkeit der Konsulargerichte fremder Staaten giltig nicht unterwerfen.

§. 11.

Wenn eine Gerichtsbehörde des osmanischen Reiches in Streitsachen zwischen osmanischen Unterthanen und österreichischen Staatsangehörigen oder Schutzgenossen ein rechtskräftiges Erkenntniß gefällt hat, oder wenn vor derselben in einer Streitsache solcher Parteien ein Vergleich geschlossen wurde, so steht die Bewilligung und Vornahme der Erekuzion auf das daselbst befindliche Vermögen des österreichischen Unterthans oder Schutzgenossen nur dem Konsulargerichte zu, in dessen Bezirke die Erekuzion vollzogen werden soll.

§. 12.

Der vor dem Konsulargerichte über das Vermögen eines österreichischen Unterthans oder Schutzgenossen eröffnete Konkurs erstreckt sich nur auf das, im Umfange des osmanischen Reiches befindliche Vermögen.

§. 13.

In bürgerlichen Rechtssachen haben die Konsulargerichte nach Maßgabe der Vorschrift der §§. 8 und 9 der kaiserlichen Verordnung vom 29. Jänner 1855, Nr. 23 des Reichs-Gesetz-Blattes, die Bestimmungen des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches und der hierzu erflossenen nachträglichen Verordnungen; in Beziehung auf Militärpersonen aber auch die besonderen auf das Privatrecht sich beziehenden Militärgesetze zu beobachten.

§. 14.

Soferne die Konsulargerichte durch den §. 8, lit. a), der kaiserlichen Verordnung vom 29. Jänner 1855, Nr. 23 des Reichs-Gesetz-Blattes, angewiesen sind, bei der Entscheidung der ihnen zugewiesenen Rechsangelegenheiten das Gewohnheitsrecht anzuwenden, hat der Grundsatz zur Richtschnur zu dienen, daß ein Gewohnheitsrecht nur dann als allgemein anerkannt anzusehen ist, wenn der Beweis vorliegt, daß derselbe Rechtssatz in mehreren gleichartigen Fällen und zu verschiedenen Zeiten von den österreichischen Konsulargerichten bei der rechtskräftigen Entscheidung dieser Fälle als Norm angenommen wurde. Dieser Beweis kann nur durch die Gerichtsakten oder durch ein Amtszeugniß des Konsulargerichtes hergestellt werden, in welchem sowohl der Inhalt und

Jeżeli przełożony urzędu konsularnego chce pozywać strony, przeciw którém pozew wniesiony by być powinien przed sąd konsularny, nad którym jest przełożony, lub przed urząd konsularny temuż podległy, w takim razie pozew wniesiony być powinien przed najbliższy bezstronny sąd konsularny.

§. 10.

Poddani austryjaccy, będący w obrębie Państwa Otomańskiego, nie mogą się ważnie poddawać pod sądownictwo sądów konsularnych Państw obcych, tam, gdzie jest władza konsularna austryjacka.

§. 11.

Jeżeli władza sądowa Państwa Otomańskiego wydała wyrok prawomocny w sporach, zaszłych między poddanemi Otomańskiemi i poddanemi Austryjackiemi, lub osobami, pod opieką Austryi zostającemi, lub gdy przed taką władzą w sporze stron wspomnionych ugoda zawarta została, pozwolenie i dopełnienie exekucyi na majątku tamże znajdującym się poddanego Austryjackiego lub osoby, pod opieką Austryi zostającéj, należy tylko do sądu konsularnego, w którego okręgu exekucyja uskutecznioną być ma.

§. 12.

Konkurs do majątku poddanego Austryjackiego lub osoby, pod opieką Austryi zostającéj, przez sąd konsularny otworzony, rozciąga się tylko na majątek znajdujący się w obrębie Państwa Otomańskiego.

§. 13.

W sprawach cywilnych sądy konsularne obowiązane są w miarę przepisów, objętych w §§. 8 i 9 Rozporządzenia Cesarskiego z d. 29 Stycznia 1855 r., N. 23 Dziennika Praw Państwa, zachowywać przepisy powszechnéj księgi ustaw cywilnych i wydanych do niéj późniejszych rozporządzeń; co do osób zaś wojskowych także szczegółowe ustawy wojskowe odnoszące się do praw prywatnych.

§. 14.

Jak dalece sądy konsularne na mocy §. 8 lit. *a)* Rozporządzenia Cesarskiego dnia 29 Stycznia 1855 roku, N. 23 Dziennika Praw Państwa poleconém sobie mają, żeby przy rozstrzyganiu przydzielonych im spraw, zastósowywały prawo obyczajowe, uważać powinny za prawidło tę zasadę, iż prawo obyczajowe w tenczas tylko za powszechnie uznaném uważaném być powinno, gdy jest udowodnioném, iż ta sama ustawa prawna w więcéj podobnych przypadkach, w różnych czasach przyjętą była za normę przez Austryjackie sądy konsularne przy prawomocnych rozstrzygnieniach takich przypadków. Rzeczone udowodnienie przedstawione być może tylko przez okazanie aktów sądowych, albo świade-

die Art des Gewohnheitsrechtes, als auch die bestimmten Fälle bezeichnet sein müssen, deren Entscheidung ein besonderes Gewohnheitsrecht begründen soll.

§. 15.

Die Bestimmungen, welche das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch über das Ausmaß der Zinsen von dargeliehenen Kapitalien enthält, und die österreichischen Wuchergesetze finden auf Rechtsgeschäfte, welche die österreichischen Unterthanen in dem osmanischen Reiche vornehmen, soweit sie daselbst erfüllt werden sollen, keine Anwendung.

§. 16.

In See- und Handelssachen haben sich die Konsulargerichte einstweilen nach dem im lombardisch-venezianischen Königreiche und in Dalmazien geltenden Codice di commercio in den Beziehungen, in denen die österreichischen See- und Handelsgesetze keine besonderen Bestimmungen enthalten, oder ein örtliches, allgemein anerkanntes Gewohnheitsrecht (§. 14) nicht besteht, zu benehmen.

In Wechselsachen ist, soferne ein örtliches, allgemein anerkanntes Gewohnheitsrecht (§. 14) besteht, einstweilen dieses, in Ermanglung eines solchen aber die mit dem Patente vom 25. Jänner 1850, Nr. 51 des Reichs-Gesetz-Blattes, kundgemachte Wechselordnung mit den hierzu erflossenen nachträglichen Verordnungen anzuwenden. In Ansehung der Wechselfähigkeit der Militärpersonen hat die Vorschrift der kaiserlichen Verordnung vom 3. Juli 1852, Nr. 138 des Reichs-Gesetz-Blattes *), zur Richtschnur zu dienen.

§. 17.

Uiber jede von einer Partei selbst oder ihrem Bevollmächtigten schriftlich oder mündlich angebrachte Klage, mit Ausnahme jedoch der Wechselklagen, ist eine Tagsatzung anzuordnen und ein Vergleich zu versuchen. Mißlingt der Versuch der Güte, so sind die Streittheile aufzufordern, ihre Rechtssachen durch beiderseitiges Einverständniß dem Ausspruche eines oder mehrerer Schiedsrichter zu unterziehen. Der Kompromißvertrag ist jedoch nur dann verbindlich, wenn er schriftlich oder vor dem Konsularamte geschlossen, und wenn darin zugleich auf alle Rekurse und Berufungen gegen die schiedsrichterlichen Entscheidungen ausdrücklich Verzicht geleistet und die Zahl und die Personen der Schiedsrichter bestimmt werden. Kommt kein Vergleich und auch kein verbindlicher Vertrag auf Schiedsrichter zu Stande, oder ist auch nur einer der Streittheile bei der angeordneten Tagsatzung ausgeblieben, so ist über die Streitsache, unter ausdrücklicher Bestätigung dieses Umstandes, das gerichtliche Verfahren einzuleiten.

---

*) Landes-Gesetz- und Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1852, XXII. Stück, Nr. 143, Seite 368.

ctwa urzędowego sądu konsularnego, w którém treść i rodzaj prawa obyczajowego, oraz te pewne przypadki wyrażone być powinny, których rozstrzygnienie uzasadnić ma szczegółowe prawo obyczajowe.

§. 15.

Przepisy objęte w powszechnéj księdze ustaw cywilnych co do wysokości prowizyi od kapitałów wypożyczonych, tudzież ustawy Austryjackie o lichwie nie mają zastósowania do interesów prawnych, przez poddanych austryjackich w Państwie Otomańskiém zawieranych, o ile takowe tamże dopełniane być mają.

§. 16.

W sprawach morskich i handlowych sądy konsularne stósować się będą tymczasowo według *Codice di commercio*, obowiązującym w Królestwie Lombardzko-Weneckiém i w Dalmacyi, w tych kierunkach, w których Austryjackie ustawy morskie i handlowe nie zawierają szczegółowych przepisów, lub w których nie ma miejscowego prawa obyczajowego, powszechnie uznanego (§. 14).

W sprawach wexlowych stósować się należy tymczasowo do prawa obyczajowego miejscowego i powszechnie uznanego (§. 14), jeżeli takowe istnieje, w braku zaś takowego, do prawa wexlowego ogłoszonego Patentem z dnia 25 Stycznia 1850, N. 51 Dziennika Praw Państwa, oraz do późniejszych w tym przedmiocie wydanych rozporządzeń. Co do zdolności osób wojskowych, względem obowiązywania się prawom wexlowym, służyć będzie za prawidło przepis Rozporządzenia Cesarskiego z dnia 3 Lipca 1852, N. 138, Dziennika Praw Państwa *).

§. 17.

Na każdy pozew, wniesiony na piśmie lub ustnie przez stronę lub jéj pełnomocnika, z wyjątkiem pozwów wexlowych, należy przyzwać strony na dzień wyznaczony i starać się przyprowadzić do skutku ugodę. Jeżeli ugoda nie przyjdzie do skutku, należy wezwać strony spór wiodące, żeby za wspólném porozumieniem poddały spór swój pod rozstrzygnienie jednego lub więcéj sędziów polubownych. Umowa kompromisarska wtenczas tylko jest obowiązującą, gdy jest zawartą na piśmie lub przed urzędem konsularnym, tudzież gdy strony w takowéj wyraźnie zrzekają się wszelkich rekursów i odwołań do władz wyższych przeciw orzeczeniom sądu polubownego, oraz wyrażone są liczba i osoby sędziów polubownych. Jeżeli ani ugoda ani umowa obowiązująca na sędziów polubownych nie przyjdzie do skutku, lub gdy jedna nawet tylko strona na dniu oznaczonym przed sądem nie stanęła, natenczas, przy wyraźném potwierdzeniu téj okoliczności, sprawa sporna sprowadzoną będzie na drogę postępowania sądowego.

*) Dziennik Praw krajowych i rządowych dla Galicyi z roku 1852, Część XXIII, N. 148, stronica 368.

§. 18.

Bei dem Verfahren in Streitsachen haben

1. für die den Oberlandesgerichten in Lemberg, Zara und Triest zugewiesenen Konsulargerichte die westgalizische Gerichtsordnung sammt den nachträglichen Verordnungen;

2. für die zum Sprengel des Oberlandesgerichtes in Hermannstadt gehörigen Konsulargerichte die provisorische Zivilprozeß-Ordnung für Siebenbürgen vom Jahre 1852;

3. für die Konsulargerichte, welche dem Oberlandesgerichte in Temeswar und der Banaltafel in Agram untergeordnet sind, die provisorische Zivilprozeß-Ordnung für Ungarn, Kroazien, Slawonien und die serbische Wojwodschaft mit dem Temeser Banate vom Jahre 1852 zur Richtschnur zu dienen, soferne nicht in dem Gerichtsbezirke der Konsulargerichte jene Einrichtungen oder thatsächlichen Verhältnisse mangeln, welche die Anwendung dieser Vorschriften voraussetzt, oder in der gegenwärtigen Verordnung nicht etwas anderes festgesetzt wird.

§. 19.

In Wechselstreitigkeiten ist von den Konsulargerichten das, mit der Justizministerial-Verordnung vom 25. Jänner 1850, Nr. 52 des Reichs-Gesetz-Blattes, kundgemachte Wechselverfahren zu beobachten. Zugleich wird erklärt, daß die im §. 12 des Wechselverfahrens vorkommende Beziehung auf eigene Bestimmungen der Allerhöchsten Entschließung vom 18. Oktober 1845, über den summarischen Prozeß bei jenen Konsulargerichten, für welche die siebenbürgische oder ungarische provisorische Zivilprozeß-Ordnung wirksam ist, keine Anwendung finde, sondern daß anstatt derselben die Vorschriften der betreffenden Zivilprozeß-Ordnung mit den, in dem Wechselverfahren und insbesondere in dem §. 12 desselben selbst enthaltenen Abweichungen zu gelten habe.

§. 20.

In Rechtsstreitigkeiten, zu deren Entscheidung nach der bisherigen Uibung Kommissionen berufen werden, ist nach geschlossenem Verfahren erster Instanz eine mündliche Schlußverhandlung anzuordnen, welche im Konsulatsgebäude vor den versammelten Mitgliedern der Kommission stattzufinden hat. Hierzu sind die Parteien und ihre allfälligen Rechtsfreunde vorzuladen. Nach eröffneter Sitzung verfügt der Vorsitzende der Kommission, daß die Prozeßakten, in verwickelten oder umfangreichen Angelegenheiten aber, eine auf Grundlage der Akten übersichtliche Darstellung des Standes der Sache, durch den Schriftführer vorgelesen werde. Nach geendigter Vorlesung können die Parteien und ihre Rechtsfreunde die rechtlichen Gesichtspunkte des Streites erörtern. Es ist ihnen jedoch nicht gestattet, neue Geschäftsumstände oder Beweismittel anzuführen. Nur wenn sie gegen die Vollständigkeit oder Richtigkeit der Darstellung des Standes der Sache Bemerkungen machen zu können glauben, sind diese, jedoch ohne alle Gestattung von

§. 18.

W postępowaniu na drodze spornéj służyć mają za prawidło:

1. dla sądów konsularnych, przydzielonych do sądów krajowych wyższych we Lwowie, Zadrze i Tryjeście, ustawa o postępowaniu sądowém dla Galicyi zachodniéj wraz z rozporządzeniami późniejszemi;

2. dla sądów konsularnych należących do obrębu sądu krajowego wyższego w Hermanstadzie ustawa prowizoryczna o procesie cywilnym dla Siedmiogrodu z roku 1852;

3. dla sądów konsularnych, podległych sądowi krajowemu wyższemu w Temeszwarze i tabuli Banalnéj w Zagrzebiu ustawa prowizoryczna o procesie cywilnym dla Węgier, Kroacyi, Slawonii i Województwa Serbskiego, wraz z Banatem Temeskim z roku 1852, jeżeli w okręgu sądowym sądów konsularnych nie brakuje tych urządzeń lub stósunków rzeczywistych, których wymaga zastósowanie powyższych przepisów, lub o ile w rozporządzeniu niniejszém co innego nie jest ustanowioném.

§. 19.

W sporach, z wexlów wynikłych, należy zachowywać w sądach konsularnych postępowanie wexlowe ogłoszone w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 Stycznia 1850 r., Nr. 52 Dziennika Praw Państwa. Równocześnie oświadcza się, iż odwołanie się §. 12 postępowania sądowego do niektórych postanowień Najwyższego Rozporządzenia z dnia 18 Października 1845 r. w przedmiocie procesu sumarycznego, nie ma zastósowania w tych sądach konsularnych, w których obowiązuje ustawa prowizoryczna o procesie cywilnym, dla Siedmiogrodu lub Węgier wydana, lecz że natomiast obowiązywać mają przepisy odpowiedniéj ustawy o procesie cywilnym z odmianami wskazanemi w postępowaniu wexlowém, a w szczególności w §. 12 onegoż.

§. 20.

W sporach prawnych, do których rozstrzygnienia według dotychczasowego zwyczaju komisyje powołane bywają, należy po ukończoném postępowaniu w piérwszéj instancyi naznaczyć dzień do rozprawy końcowéj ustnéj, mającéj się odbywać w budynku konsularnym przed zgromadzonemi członkami komisyi. Do tego należy przyzwać strony lub ich obrońców, jeżeli mają takowych. Po otwarciu posiedzenia rozkaże przewodniczący komisyi, żeby prowadzący pióro odczytał akta procesowe, w sprawach zaś zawikłanych lub obszernych przedstawienie stanu rzeczy na podstawie aktów sporządzone. Po ukończeniu odczytania mogą strony i ich obrońcy wyjaśnić prawne stanowiska sporu. Nie wolno im jest wszakże przytaczać nowych okoliczności czynu lub dowodów. Jedynie wtenczas, gdy przeciw dokładności lub prawdziwości przedstawienia stanu rzeczy zamierzają czynić uwagi swoje, należy takowe z odniesieniem się do osnowy aktów w krótkości zaproto-

Abschweifungen oder Neuerungen, mit Hinweisung auf den Inhalt der Akten in Kürze zu protokolliren. Die vorgetragenen Rechtsausführungen sind nicht zu Protokoll zu nehmen.

Die Berathung und Schöpfung des Urtheiles erfolgt in der Sitzung in Abwesenheit der Parteien und ihrer Rechtsfreunde.

Leistet die eine oder die andere Partei der Vorladung keine Folge, so kann hierdurch die Entscheidung der Rechtssache nicht aufgehalten werden.

§. 21.

Kommt es bei der Entscheidung einer Streitsache auf die Ausführung eines Beweises durch Zeugen oder Sachverständige an, so ist dieselbe auch bei jenen Konsulargerichten, für welche die westgalizische Gerichtsordnung sammt den nachträglichen Verordnungen Wirksamkeit hat, sowohl im mündlichen als im schriftlichen Verfahren, statt eines Beiurtheiles mittelst Bescheides anzuordnen.

Bei Erlassung des Bescheides, wodurch ein Zeugenbeweis zugelassen wird, sind die Zeugen zur Abhörung sogleich vorzuladen. Den Parteien ist die Vorladung bekannt zu geben und zu gestatten, nicht nur der Beeidigung der Zeugen beizuwohnen, sondern auch vor oder bei der, zur Vernehmung der Zeugen angeordneten Tagsatzung besondere Fragestücke zu überreichen. In Rücksicht der, unter anderen Gerichtsbarkeiten stehenden Zeugen ist das Ersuchschreiben sogleich auszufertigen.

Der Beschluß über die Zulassung eines Kunstbefundes ist beiden Theilen mit Bezeichnung des Gegenstandes der Beweisführung zu eröffnen und deren Vorladung zur Wahl der Kunstverständigen zu veranlassen. Wenn die streitenden Theile nicht erscheinen, oder sich über einen zweckmäßigen Vorschlag nicht vereinigen, hat das Gericht die Kunstverständigen nach eigenem Gutbefinden zu benennen und den Augenschein sogleich vorzunehmen.

§. 22.

Die von der Kommission geschöpfte Entscheidung muß vor der Ausfertigung von dem Vorsteher des Konsulargerichtes oder dessen Stellvertreter homologirt werden.

Die Homologirung ist nur dann zu verweigern, wenn bei der mündlichen Schlußverhandlung die Kommission nicht gehörig zusammengesetzt war, oder nicht ordnungsmäßig vorgegangen wurde; wenn ein Mitglied der Kommission mit einer der streitenden Parteien in einem solchen Verhältnisse steht, welches dasselbe für die Entscheidung der Sache nicht als unbefangen erscheinen läßt, oder wenn die, von der Kommission gefällte Entscheidung unförmlich oder unverständlich ist.

§. 23.

Wird die Homologirung verweigert, so ist eine neuerliche Schlußverhandlung vor einer nach Maßgabe der obwaltenden Verhältnisse ganz oder theilweise neu zu bildenden Kommission anzuordnen und von dieser zu erkennen. Gegen die Verweigerung der Homologirung findet keine Beschwerde Statt.

kółować, nie pozwalając wszelako żadnych zbaczań ani nowości. Wywodów prawnych, przez strony czynionych, do protokółu przyjmować nie trzeba.

Narada i wyrokowanie nastąpi w posiedzeniu w nieobecności stron i ich obrońców.

Jeżeli jedna lub druga strona nie stawi się na wezwanie, rozstrzygnienie sprawy przez to wstrzymaném nie będzie.

§. 21.

Jeżeli przy rozstrzygnieniu sporu idzie o przedstawienie dowodu przez świadków lub biegłych, należy takowy tak w postępowaniu ustném jako też piśmiennem zamiast wyrokiem przedstanowczym, nakazać rezolucyję, a to nawet w tych sądach konsularnych, w których ustawa o postępowaniu sądowém dla Galicyi zachodniéj wraz z późniejszemi rozporządzeniami obowiązuje.

Przy wydaniu rezolucyi, mocą któréj przypuszczonym zostaje dowód przez świadków, należy wraz świadków przyzwać do wysłuchania. Strony należy zawiadomić o przyzwaniu, i pozwolić im nie tylko być obecnemi przy odebraniu przysięgi od świadków, lecz także przed lub przy terminie, do wysłuchania świadków wyznaczonym, podać szczegółowe zapytania. Względnie świadków zostających pod inną sądowością należy natychmiast wystósować wezwanie o ich wysluchanie.

O uchwale tyczącéj się przypuszczenia oglądnienia przez biegłych, należy obydwie strony zawiadomić przy oznaczeniu przedmiotu dowodu, oraz przyzwać takowe w celu wyboru biegłych. Jeżeli strony spór wiodące nie staną, lub zgodzić się nie mogą na przedstawienie odpowiednie, sąd wyznaczy biegłych według własnego zdania, i uskutecznić każe obejrzenie naoczne.

§. 22.

Rozstrzygnienie przez komisyję wydane, powinno być zaświadczone przez przełożonego sądu konsularnego lub jego zastępcę jeszcze przed wystósowaniem.

Zatwierdzenie może być odmówione tylko wtedy, jeżeli przy rozprawie końcowéj głównéj komisya nie była złożoną należycie, lub postąpiła wbrew porządkowi, jeżeli członek komisyi z jedną ze stron spór wiodących zostaje w takim stósunku, iż przy rozstrzygnieniu sprawy na jego bezstronność liczyć nie można, lub jeżeli rozstrzygnienie przez komisyję wydane, jest nieformalne lub niezrozumiałe.

§. 23.

Jeżeli zatwierdzenie będzie odmówioném, należy nakazać nową rozprawę końcową przed komisyją, w miarę zachodzących okoliczności w całości lub części nowo złożoną, i takowa wyrok wydać winna. Z powodu odmówienia zatwierdzenia zażalenie miejsca nie ma.

§. 24.

Die Rekurse und Berufungen (Appellazionen, Revisionen) gegen Entscheidungen, soweit sie gesetzlich überhaupt zuläßig sind, müssen jederzeit bei dem Konsulargerichte, welches in erster Instanz über die Angelegenheit entschieden hat, und zwar ohne Rücksicht auf die bisherige Gepflogenheit im Wechselverfahren binnen drei Tagen; in allen übrigen Arten des Verfahrens aber binnen vierzehn Tagen nach der Zustellung des Bescheides oder Erkenntnisses angebracht werden.

Wird die Instruirung des Prozesses von einem Vizekonsulate oder einer Konsularagenzie vorgenommen, welche zur Schöpfung des Endspruches in einer anhängigen Rechtssache nicht ermächtiget sind (§§. 1 und 3), so sind nicht nur Rekurse gegen Bescheide, welche von ihnen im Laufe des Prozesses erlassen werden, sondern auch Rekurse und Berufungsschriften gegen Entscheidungen des Konsulargerichtes erster Instanz, deren Zustellung durch sie erfolgt ist, innerhalb der bezeichneten Fristen bei dem Vizekonsulate oder der Konsularagenzie anzubringen. Diese haben in solchem Falle die nach Maßgabe der Vorschriften der Gerichtsordnung erforderlichen Bescheide über die Eingaben im Appellazions- und Revisionszuge zu erlassen und die Akten dem Konsulargerichte erster Instanz zum Behufe ihrer Einsendung an die höhere Instanz vorzulegen, wenn aber ein Rekurs oder eine Berufung rechtzeitig nicht eingelangt wäre, demselben hierüber die Anzeige zu erstatten.

In sofern die westgalizische Gerichtsordnung und die zu derselben erflossenen nachträglichen Verordnungen über die Gerichtsbehörde, bei welcher, und über die Frist, innerhalb welcher Rekurse und Berufungen zu überreichen sind, etwas anderes festsetzen, sind die dießfälligen Bestimmungen für die Konsulargerichte, welchen die westgalizische Gerichtsordnung zur Richtschnur zu dienen hat, als außer Kraft gesetzt anzusehen.

Die Konsulargerichte erster Instanz haben diese Rekurs- und Berufungsfristen in ihrem Gerichtsbezirke im Wege der üblichen Verlautbarungen kundzumachen.

§. 25.

Gegen Beschlüsse des unteren oder höheren Richters, wodurch das mündliche Verfahren eingeleitet, die Erstreckung einer Tagsatzung oder ein Fristgesuch abgeschlagen, die Vernehmung von Zeugen oder die Vornahme eines gerichtlichen Augenscheines, oder im mündlichen Verfahren die weitere Einvernehmung der Parteien zur besseren Aufklärung des Sachverhaltes angeordnet wird, findet kein abgesonderter Rekurs Statt. Den Parteien steht jedoch frei, ihre Beschwerde nach ergangenem Urtheile mit der Appellazion gegen die Hauptsache zu verbinden.

§. 26.

Vom 1. Mai 1855 angefangen können Entscheidungen in zweiter und dritter Instanz nur von den, durch die gegenwärtige Verordnung bezeichneten Obergerichten und dem obersten Gerichtshofe rechtsgiltig geschöpft werden. Wurde der Rekurs oder die

§. 24.

Rekursa i odwołania się do wyższych władz (apelacyje i rewizyje) przeciw rozstrzygnieniom, jak dalece w ogólności prawnie są przypuszczalne, podawane być muszą zawsze do sądu konsularnego, który w pierwszéj instancyi w sprawie wydał orzeczenie, a to bez względu na dotychczasowy zwyczaj, w postępowaniu wexlowém w przeciągu dni trzech, we wszystkich zaś innych rodzajach postępowania w przeciągu dni czternastu po doręczeniu rozolucyi lub wyroku.

Jeżeli instrukcyję procesu uskutecznia wicekonsulat lub ajencyja konsularna, nie będąca upoważnioną do wydania wyroku ostatecznego w sprawie wiszącéj, (§§. 1 i 3), natenczas nie tylko rekursa przeciw rezolucyjom, wydaném przez nie w ciągu procesu, lecz także rekursa i pisma, odwołanie się stron do władz wyższych przeciw rozstrzygnieniom sądu konsularnego pierwszéj instancyi obejmujące, których doręczenie przez nie nastąpiło, wniesione być powinny w przeciągu terminów wyż rzeczonych do wicekonsulatu lub do ajencyi konsularnéj. Te zaś obowiązane są w takim przypadku wydawać przepisane w ustawie sądowéj rezolucyje na podania w drodze apelacyi i rewizyi czynione, i przedłożyć akta sądowi konsularnemu pierwszéj instancyi w celu przesłania takowych do wyższéj instancyi, jeżeli zaś rekurs lub odwołanie się nie było podaném w czasie, uczynić o tém relacyję.

O ile ustawa sądowa dla Galicyi zachodniéj oraz późniejsze rozporządzenia do niéj wydane stanowią co innego względem władzy sądowéj, do któréj i względnie terminów, w których rekursa i odwołania się do władz wyższych podawane być mają, postanowienia w tym przedmiocie dla sądów konsularnych wydane, dla których ustawa sądowa zachodnio-galicyjska za prawidło służyć ma, utracają moc swoję.

Sądy konsularne pierwszéj instancyi powinny rzeczone termina do rekursów i odwołań w swoim okręgu sądowym ogłosić w drodze zwykłego obwieszczenia.

§. 25.

Przeciw uchwałom niższego lub wyższego sędziego, mocą których rzecz sprowadzoną została na drogę postępowania ustnego, odrzuconém zostało odroczenie terminu lub prośba o przedłużenie takowego, albo nakazaném będzie wysłuchanie świadków lub uskutecznienie oględnienia sądowego, albo też w postępowaniu ustném dalsze wysłuchanie stron dla lepszego wyjaśnienia stanu rzeczy, rekurs osobny nie ma miejsca. Wolno jest wszakże stronom zażalenie swoje po wydanym wyroku połączyć z apelacyją, przeciw rzeczy główněj wniesioną.

§. 26.

Od 1 Maja 1855 r. rozstrzygnienia w drugiéj i trzeciéj instancyi wydawać mogą tylko sądy wyższe, wskazane w rozporządzeniu niniejszém, oraz najwyższy trybunał sądowy. Jeżeli rekurs lub odwołanie wniesionym był już przed dniem

Berufung bereits vor diesem Tage eingebracht, so ist er nach Anordnung der kaiserlichen Verordnung vom 29. Jänner 1855, Nr. 23 des Reichs-Gesetz-Blattes *), an die, durch die gegenwärtige Verordnung bezeichnete Berufungsbehörde zur Entscheidung abzugeben. Werden in Rechtssachen, worüber die Verhandlung noch vor dem 1. Mai 1855 eingeleitet wurde, von diesem Tage angefangen Rekurse oder Berufungen gegen früher oder später ergangene, aber noch nicht zur Rechtskraft gediehene Bescheide oder Urtheile ergriffen, so müssen dieselben in den vorgeschriebenen Formen und Fristen angebracht werden.

§. 27.

Den vorgesetzten höheren Justizbehörden liegt ob, in soferne bei den Konsulargerichten nach der bisherigen Übung von dem, den österreichischen Gerichten des Inlandes vorgezeichneten Verfahren Abweichungen stattfänden, welche die Wesenheit dieses Verfahrens nicht stören, das Augenmerk darauf zu richten, ob die gepflogene Verhandlung wenigstens so beschaffen sei, daß über den Gegenstand derselben eine gerechte Entscheidung mit Beruhigung geschöpft werden könne. Soferne dieses der Fall ist, haben sie wegen solcher Mängel, die der Schöpfung einer gerechten Entscheidung nicht entgegenstehen, das stattgefundene Verfahren nicht aufzuheben, sondern zur Entscheidung in der Hauptsache zu schreiten, jedoch die erforderlichen Erinnerungen zu dem Zwecke zu erlassen, um eine genauere Beobachtung der österreichischen Formen des Verfahrens bei den Konsulargerichten allmälig zu erzielen. Ihnen steht ferner auch zu, wenn sie in Fällen dieser Art zum Behufe der Entscheidung in zweiter Instanz Zeugen oder Sachverständige vernehmen, Augenscheine vollziehen, oder überhaupt über einzelne Umstände weitere Erhebungen oder Aufklärungen einholen zu lassen finden, in oder außer Streitsachen die zur Ergänzung der Verhandlungen erforderlichen Verfügungen, ohne Aufhebung der Entscheidung erster Instanz zu treffen und, sobald die angeordneten Ergänzungen einlangen, in der Hauptsache mit Berücksichtigung des Ergebnisses dieser Ergänzungen, was Rechtens ist, zu erkennen.

§. 28.

Wenn Rechtsangelegenheiten, zu deren Verhandlung und Entscheidung im österreichischen Inlande das Militärgericht zuständig gewesen wäre, im Rekurs- oder Berufungswege von dem Konsulargerichte an das Oberlandesgericht oder an den obersten Gerichtshof gelangen, so müssen die Verhandlungsakten vor der Entscheidung von den Oberlandesgerichten in Lemberg, Hermannstadt, Temeswar, Agram und Zara dem, an deren Standorte befindlichen Landes-Militärgerichte, von dem Oberlandesgerichte in Triest dem Marinegerichte, von dem obersten Gerichtshofe aber dem obersten Militär-Gerichtshofe mitgetheilt werden.

---

*) Landes-Regierungsblatt, XI. Stück, Nr. 37, Seite 141.

wyż wspomnionym, należy takowy, zgodnie z Rozporządzeniem Cesarskiém z dnia 29 Stycznia 1855 r., N. 23 Dziennika Praw Państwa *), oddać do rozstrzygnienia władzy wskazanéj w rozporządzeniu niniejszém. Jeżeli w sprawach, w których postępowanie rozpoczętém było jeszcze przed 1 Maja 1855 r. od tegoż dnia zacząwszy, wniesione zostaną rekursa lub odwołania się przeciw rezolucyjom lub wyrokom wczeźniéj lub późniéj wydanym, lecz jeszcze niemającym mocy prawa, takowe w przepisanych formach i terminach założone być muszą.

§. 27.

Obowiązkiem przełożonych wyższych władz sądowych jest, w przypadkach, w których sądach konsularnych według dotychczasowego zwyczaju, znajdują się zboczenia od postępowania przepisanego sądom krajowym, nie zmieniające istoty postępowania, zważać na to, czyli postępowanie przeprowadzone, przynajmniéj jest tego rodzaju, iż w przedmiocie jego sprawiedliwe rozstrzygnienie z zaspokojeniem wydaném być może. Jeżeli tak jest, natenczas dla niedostatków, nie będących przeszkodą sprawiedliwemu osądzeniu, nie należy znosić postępowania przeprowadzonego, lecz przystąpić trzeba do rozstrzygnienia w rzeczy głównéj, jednakże wraz wydać potrzebne napomnienia tym końcem, żeby raz poraz dokładniejsze przestrzeganie form postępowania Austryjackich w sądach konsularnych zaprowadzić. Jeżeli w przypadkach tego rodzaju dla osądzenia rzeczy w drugiéj instancyi uznają potrzebę nakazać, aby wysłuchano świadków lub biegłych, przedsiębrano oglądnienia naoczne, lub w ogolności żeby w szczegółowych okolicznościach dalsze wyjaśnienia lub dochodzenia czyniono, obowiązkiem ich jest, w sprawach spornych i niespornych czynić rozporządzenia potrzebne do uzupełnienia rozpraw, nie znosząc osądzenia piérwszéj instancyi, a skoro nakazane uzupełnienia nadejdą, osądzić rzecz główną według prawa z uwagą na to, co z rzeczonych uzupełnień się okazało.

§. 28.

Jeżeli sprawy, których rozpoznanie i rozstrzygnienie w krajach Austryjackich należałoby do sądu wojskowego, przychodzą w drodze rekursu lub odwołania ze sądu konsularnego do sądu krajowego wyższego, lub do najwyższego trybunału sądowego, wówczas przed rozstrzygnieniem akta sporu zakomunikowane być powinny przez sądy krajowe wyższe, będące we Lwowie, Hermanszładzie, Temeswarze, Zagrzebiu i Zadrze sądowi krajowemu wojskowemu znajdującemu się w miejscu, gdzie mają siedzibę swoją, przez sąd krajowy wyższy w Tryjeście sądowi morskiemu, przez najwyższy trybunał sądowy zaś najwyższemu trybunałowi wojskowemu.

*) Dziennik Rządu krajowego, Zeszyt XI, N. 37, stronica 141.

Der gedachten Militär-Justizbehörde steht zu, durch einen Abgeordneten der Berathung über solche Angelegenheiten beizuwohnen und die Anwendung der, das Privatrecht berührenden Militärvorschriften zu wahren.

§. 29.

Zu diesem Zwecke hat der Abgeordnete der Militär-Justizbehörde bei dem Oberlandesgerichte und bei dem obersten Gerichtshofe unmittelbar nach dem Referenten und Korreferenten, jedoch ohne entscheidende Stimme, seine Anträge zu stellen. Es bleibt ihm vorbehalten, wenn er beweisen zu können glaubt, daß bei dem gefaßten Beschlusse ein Militärgesetz gar nicht, oder unrichtig angewendet oder irrig ausgelegt werde, nöthigen Falles die Einhaltung des Beschlusses und die Vorlage der Akten zur Entscheidung an den obersten Gerichtshof und beziehungsweise an Seine Majestät zu verlangen.

Wenn der Abgeordnete der Militär-Justizbehörde die Schöpfung des Erkenntnisses nur in einem oder anderen Punkte einzustellen verlangt, ist dasselbe in den anderen Punkten auszufertigen und den Parteien zuzustellen, demselben jedoch beizusetzen, daß in Ansehung der Punkte, hinsichtlich welcher die Schöpfung des Erkenntnisses eingestellt wurde, die weitere Entscheidung nachfolgen werde.

§. 30.

Der oberste Girichtshof hat zur Berathung von Rechtssachen, welche in Folge der Einstellung des obergerichtlichen Beschlusses an ihn gelangen, einen Abgeordneten des obersten Militär-Gerichtshofes beizuziehen und zu diesem Behufe die Verhandlungsakten vorläufig dem obersten Militär-Gerichtshofe mitzutheilen. Wenn bei der Berathung über die Frage, ob die Einstellung gesetzlich begründet sei, die Mehrheit der Stimmen dahin ausfällt, daß der Fall zur Einstellung nicht geeignet gewesen sei, der anwesende Abgeordnete jedoch dieser Meinung nicht beitritt, so ist die Sache im Wege des Justizministeriums Seiner Majestät vorzulegen; dagegen ist der gefaßte Beschluß auszufertigen, wenn der Abgeordnete der Mehrheit der Stimmen beitritt.

Ebenso ist, im Falle ein Prozeß im Revisionswege dem obersten Gerichtshofe vorgelegt wird und der beizuziehende Abgeordnete des obersten Militär-Gerichtshofes den Beschluß der dritten Instanz einzustellen findet, die Allerhöchste Entschließung einzuholen.

§. 31.

Im Konkursverfahren wider einen österreichischen Unterthan oder Schutzgenossen haben sich die den Oberlandesgerichten in Lemberg, Zara und Triest zugewiesenen Konsulargerichte nach den Bestimmungen des neunten Kapitels der westgalizischen Gerichtsordnung und der hierzu erflossenen nachträglichen Verordnungen, alle übrigen Konsulargerichte aber nach der für Ungarn, Kroazien, Slawonien, für die serbische Wojwodschaft

Obowiązkiem jest rzeczonéj władzy sądowéj, wziąć udział w naradzie nad takiemi sprawami przez delegowanego, i przestrzegać zastósowania przepisów wojskowych, tyczących się prawa prywatnego.

§. 29.

W tym celu delegowany władzy sądowéj wojskowéj winien jest w sądzie krajowym wyższym i w najwyższym trybunale sądowym bezpośrednio po referencie i koreferencie czynić wnioski swoje, jednakże nie mając głosu stanowczego. Jeżeli mniema, iż może udowodnić, że w uchwale powziętéj ustawa jaka wojskowa albo wcale nie, albo fałszywie zastósowaną była, mocen jest w razie potrzeby żądać, żeby uchwała wstrzymaną i akta do rozstrzygnienia najwyższemu trybunałowi sądowemu, a względnie Jego Cesarskiéj Mości przedłożone zostały.

Jeżeli delegowany władzy sądowéj wojskowéj zażąda, żeby uchwała wstrzymaną została tylko w jednym lub drugim punkcie, należy takową wystósować co do innych punktów i stronom doręczyć, jednakże w niéj wzmiankę uczynić, iż co się tyczy punktów, względnie których orzeczenie wstrzymaném zostało, dalsze rozstrzygnienie nastąpi.

§. 30.

Najwyższy trybunał sądowy winien jest do narady nad sprawami, które w skutku wstrzymania uchwały sądu wyższego do niego przychodzą, przybrać delegowanego najwyższego trybunału wojskowego, i tym końcem zakomunikować akta procesowe uprzednio najwyższemu trybunałowi wojskowemu. Jeżeli w naradzie nad pytaniem, czyli powstrzymanie prawnie jest uzasadnioném, większość głosów wypadnie za tém, iż w przypadku w mowie będącym wstrzymanie miejsca nie ma, obecny zaś delegowany do téj opinii się nie przychyla, należy rzecz w drodze Ministerstwa Sprawiedliwości przełożyć Jego Cesarskiéj Mości; w przeciwnym razie uchwałę powziętą wystósować należy, jeżeli delegowany przystąpi do większości głosów.

Również należy w tym przypadku, gdy proces w drodze rewizyi przedłożony zostanie najwyższemu trybunałowi sądowemu, przybrany zaś delegowany najwyższego trybunału wojskowego uzna, iż uchwała trzeciéj instancyi wstrzymaną być powinna, przedłożyć sprawę Najjaśniejszemu Panu do rozstrzygnienia.

§. 31.

W postępowaniu konkursowém przeciw poddanemu Austryjackiemu lub osobie pod opieką Austryi zostającéj, sądy konsularne przydzielone sądom krajowym wyższym we Lwowie, Zadrze, i Tryjeście stósować się winny do przepisów objętych w rozdziale dziewiątym ustawy o procesie cywilnym dla zachodniéj Galicyi oraz późniéj wydanych rozporządzeń, wszystkie inne zaś sądy konsularne stósować się

mit dem Temeser Banate und für Siebenbürgen kundgemachten provisorischen Konkursordnung vom 18. Juli 1853, Nr. 132 des Reichs-Gesetz-Blattes, zu benehmen, soferne nicht jene Einrichtungen oder thatsächlichen Verhältnisse mangeln, welche die Anwendung dieser Vorschriften voraussetzt.

Wenn der Verschuldete, über dessen Vermögen der Konkurs eröffnet wird, seinen ordentlichen Wohnsitz vorher in Oesterreich hatte, oder dort ein Vermögen besitzt, oder an einer dort befindlichen industriellen oder Handelsunternehmung betheiliget ist, so liegt dem Konsulargerichte ob, die Eröffnung des Konkurses dem Gerichte des ordentlichen Wohnsitzes, welchen der Verschuldete zuletzt in Oesterreich gehabt hat, oder jenem Gerichte, in dessen Sprengel sich das Vermögen oder die Unternehmung desselben befindet, ungesäumt anzuzeigen.

§. 32.

Wenn ein Unterthan des osmanischen Reiches als Gläubiger eines österreichischen Unterthans oder Schutzgenossen bei dessen Konkursmasse betheiliget ist, so hat er seine Forderung innerhalb der Ediktalfrist bei dem Konsulargerichte, welches die Konkursinstanz ist, entweder selbst oder durch seine Behörde anzumelden.

Die Konkursverhandlung steht auch in einem solchen Falle ausschließlich und im vollen Umfange dem Konsulargerichte zu, daher auch die Vertheilung und Entscheidung aller darüber entstehenden Streitigkeiten durch dasselbe zu geschehen hat.

§. 33.

In Rechtsangelegenheiten außer Streitsachen haben die Konsulargerichte nach den Vorschriften des Patentes vom 9. August 1854, Nr. 208 des Reichs-Gesetz-Blattes*), zu verfahren; in Ansehung der österreichischen Schutzgenossen aber die, in diesem Patente in Betreff der Verlassenschaften von Ausländern und der Vormundschaft über die von Ausländern zurückgelassenen minderjährigen Kinder enthaltenen Vorschriften zu beobachten.

§. 34.

Bei Behandlung der Geschäfte in Ausübung der Zivilgerichtsbarkeit haben die Konsulargerichte die Bestimmungen der §§. 52 bis einschließlich 55 des ersten, dann die Vorschriften des zweiten Hauptstückes des Patentes vom 3. Mai 1853, Nr. 81 des Reichs-Gesetz-Blattes**), zu beobachten; in Absicht auf die Gebarung mit den Depositen

---

*) Landes-Regierungsblatt für das Verwaltungsgebiet der Statthalterei in Lemberg vom Jahre 1854, erste Abtheilung, XLVI. Stück, Nr. 295, Seite 843.

**) Landes-Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1853, erste Abtheilung, XXII. Stück, Nr. 104, Seite 253.

winny do ustawy konkursowéj prowizoryczněj z dnia 18 Lipca 1853 r., Nr. 132 Dziennika Praw Państwa, ogłoszonéj dla Węgier, Kroacyi, Slawonii, Województwa Serbskiego z Banatem Temeskim i dla Siedmiogrodu, jeżeli nie brakuje tych urządzeń i stósunków rzeczywistych, których wymaga zastósowanie powyższych przepisów.

Jeżeli zadłużony, do którego majątku konkurs otwarty został, miał dawniéj zwyczajne zamieszkanie swoje w Austryi, lub tamże posiada majątek, lub ma udział w znajdującym się tamże przedsiębiorstwie przemysłowém lub handlowém, sąd konsularny winien jest natychmiast zawiadomić o otwarciu konkursu sąd zwyczajnego zamieszkania, jakie zadłużony na ostatku miał w Austryi, lub téż sąd w którego obrębie znajduje się majątek lub przedsiębiorstwo jego.

§. 32.

Jeżeli poddany Państwa Otomańskiego udział ma jako wierzyciel poddanego Austryjackiego lub osoby pod opieką Austryi zostającéj, w masie konkursowéj onegoż, winien zgłosić się z wierzytelnością swoją w ciągu terminu edyktem zakreślonego do sądu konsularnego, który jest instancyją konkursową, albo sam albo przez władzę swoją.

Postępowanie konkursowe także w tym przypadku należy wyłącznie i w całéj objętości do sądu konsularnego, dla tego téż rozdział i rozsądzenie wszelkich z tąd wynikłych sporów przez tenże sąd odbywać się powinno.

§. 33.

W sprawach nie spornych sądy konsularne postępować winny według przepisów, objętych w Patencie z dnia 9 Sierpnia 1854, Nr. 208 Dziennika Praw Państwa *), zaś co się tyczy osób pod opieką Austryi zostających, zachowywać winny przepisy objęte w tymże samym Patencie, tyczące się spadków cudzoziemców i opieki nad pozostałemi dziećmi małoletniemi cudzoziemców.

§. 34.

Przy sprawowaniu czynności sądownictwa cywilnego sądy konsularne winny są zachować przepisy §§. 52 aż łącznie 55 piérwszego, tudzież przepisy drugiego rozdziału Patentu z dnia 3 Maja 1853, Nr. 81 Dziennika Praw Państwa **), zaś co się tyczy postępowania z depozytami, stósować się winny do instrukcyi

*) Dziennik Rządowy dla okręgu administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie z roku 1854, Oddział piérwszy, część XLVI, Nr. 295, stronica 843.

**) Dziennik Rządowy dla Galicyi z roku 1853, oddział piérwszy, część XXII, Nr. 104, stron. 253.

aber in Gemäßheit der mit dem Hofkammer-Dekrete vom 13. November 1836, Z. 26.585, erlassenen Instrukzion vorzugehen.

§. 35.

Die Konsulargerichte erster Instanz haben mit Anfang eines jeden Jahres und längstens bis 31. Jänner über die, im verflossenen Jahre vorgekommenen Geschäfte im Zivilrechtsverfahren einen Haupt-Geschäftsausweis und besondere Ausweise über die einzelnen am Ende des Jahres unbeendiget gebliebenen Verlassenschaftsabhandlungen, Konkurse, Rechnungsgeschäfte und Prozesse dem Oberlandesgerichte, welchem sie untergeordnet sind, vorzulegen.

§. 36.

Formulare 1. Die Haupt-Geschäftsausweise sind nach dem Formulare 1 zu verfassen. Die Aufschriften der einzelnen Rubriken bezeichnen den Gegenstand, für welchen sie bestimmt sind, in die Rubriken der Geschäftsgegenstände sind nicht die Zahlen des Einreichungsprotokolles oder die Anzahl der Eingaben, welche in den bezeichneten Geschäften eingelangt sind, sondern es ist nur die Anzahl der Geschäfte, z. B. der inrotulirten Prozesse, oder der Fälle, in welchen eine Vormundschaft bestellt wurde, ohne Rücksicht auf die Anzahl der Kinder, einzutragen. Unter die Kuratelen sind diejenigen nicht zu rechnen, welche bei Eröffnung des Konkurses oder bloß für einzelne Rechtsgeschäfte angeordnet werden.

§. 37.

Die besonderen Ausweise über die rückständig gebliebenen Verlassenschaftsabhandlungen, Konkurse und Rechnungsgeschäfte sind nach den Formularien 2, 3 und 4 einzurichten. (Formularien 2, 3, 4.) In den letzten Rubriken derselben ist der Stand, in welchem sich die Verhandlung befindet, die von dem Gerichte zur Beschleunigung getroffene Verfügung und das der Beendigung entgegenstehende Hinderniß mit Bestimmtheit anzumerken.

Der Ausweis über die rückständigen geschlossenen Prozesse ist nach dem Formulare 5 einzurichten. (Formulare 5.) In die letzte Rubrik desselben sind die Ursachen der verzögerten Erledigung einzutragen.

§. 38.

Die im §. 37 erwähnten Ausweise sind jährlich dem Oberlandesgerichte vorzulegen. Diesem Gerichte steht aber frei, auch während des Jahres Ausweise über diejenigen Geschäfte abzufordern, rücksichtlich deren es dieses nothwendig findet.

§. 39.

Das Oberlandesgericht hat die vorgelegten Ausweise genau zu prüfen, nöthigen Falles nähere Aufklärung darüber abzufordern, und wo Mängel oder Verzögerungen in der Geschäftsbehandlung bemerkt werden, die entsprechenden Verfügungen zu treffen.

wydanéj dekretem Kamery Nadwornéj z dnia 13 Listopada 1836 r. l. 26585.

§. 35.

Sądy konsularne piérwszéj instancyj obowiązane są z początkiem każdego roku, a najdaléj do 31 Stycznia przedłożyć sądowi krajowemu wyższemu, któremu podlegają, główny wykaz czynności, jakie się wydarzyły w ciągu roku upłynionego w postępowaniu cywilném, i szczegółowe wykazy pojedynczych, przy końcu roku nieukończonych pertraktacyi spadkowych, konkursów, czynności rachunkowych i procesów.

§. 36.

Główne wykazy czynności urządzić należy według wzoru 1. Napisy szczegółowych rubryk oznaczają przedmiot, dla którego są przeznaczone, w rubrykach przedmiotów nie trzeba zamieszczać liczb dziennika podawczego lub téż liczby podań, wniesionych w przedmiotach wskazanych, lecz należy zamieścić tylko ilość czynności np. procesów zainrotułowanych, albo liczbę tych przypadków, w których ustanowioną została opieka, bez względu na liczbę dzieci. Do kuratel nie należy liczyć tych, które ustanowione zostały przy otwarciu konkursu, lub dla szczegółowych interesów prawnych. Wzór 1.

§. 37.

Wykazy szczegółowe pozostałych w zaległości pertraktacyj spadkowych, konkursów i czynności rachunkowych urządzić należy według wzorów 2, 3 i 4. W ostatnich rubrykach onychże należy wyszczególnić, w jakim stanie się znajduje sprawa, co sąd zarządził do jéj przyspieszenia, i jaka przeszkoda jéj ukończeniu w drodze stoi. Wzory 2, 3 i 4.

Wykaz procesów zamkniętych, w zaległości pozostałych, urządzony być powinien według wzoru 5. W ostatniéj jego rubryce należy zamieścić przyczyny opóźnionego rozwiązania. Wzór 5.

§. 38.

Wspomnione w §. 37 wykazy corocznie sądowi krajowemu wyższemu przełożone być powinny. Wszelako tenże sąd mocen jest, także w ciągu roku zażądać wykazów tych czynności, względnie których uzna tego potrzebę.

§. 39.

Sąd krajowy wyższy obowiązanym jest ściśle sprawdzać przełożone wykazy, w razie potrzeby żądać bliższego ich wyjaśnienia i zarządzić co potrzeba, gdy spostrzeże uchybienia lub zwłoki w sprawowaniu czynności.

Die Geschäftsausweise der Konsulargerichte erster Instanz müssen von dem Oberlandesgerichte auch dem Justizministerium zur Einsicht vorgelegt werden. Außerdem hat das Oberlandesgericht aus den Hauptausweisen der Konsulargerichte erster Instanz einen Gesammtausweis über die Geschäfte derselben zusammenzustellen und dem Justizministerium vorzulegen. Dabei hat es die darüber bereits getroffenen Verfügungen und die, rücksichtlich der Behandlung der Zivilrechtsangelegenheiten gemachten Wahrnehmungen anzuzeigen, endlich über den Gang der Konsular-Rechtspflege im Allgemeinen ein gründliches Gutachten zu erstatten.

Graf **Buol-Schauenstein** m. p. Feiherr von **Krauß** m. p. Freiherr von **Bamberg** m. p.

Wykazy czynności sądów konsularnych piérwszéj instancyi sąd krajowy wyższy winien jest przełożyć do przejrzenia Ministerstwu Sprawiedliwości. Oprócz tego sąd krajowy wyższy powinien z wykazów głównych sądów konsularnych piérwszéj instancyi ułożyć ogólny wykaz czynności onychże i przełożyć Ministerstwu Sprawiedliwości. Przy tym winien jest uczynić relacyę o poczynionych w tym przedmiocie zarządzeniach, jako téż o spostrzeżeniach, uczynionych co do postępowania w sprawach cywilnych, w końcu także przełożyć uzasadnioną opinię swoją względem toku sądownictwa konsularnego w ogólności.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p. Baron **Krauss** m. p. Baron **Bamberg** m. p.

Formulare II.

Rubrik		Posten	
Konsulargericht zu			
Bei dem Einreichungsprotokolle eingegangene Eingaben		vom Jahre 18 . . rückständig verblieben	
		im Jahre 18 . . zugewachsen	
	Mit Schluß des Jahres 18 . .	erlediget	
		im Rückstande verblieben	
Rechtsstreite nach geschlossenem Verfahren		vom Jahre 18 . . rückständig verblieben	
		im Jahre 18 . . zugewachsen	
	Zahl der gefällten Urtheile	über schriftliches Verfahren	
		über mündliches Verfahren	
		über summarisches Verfahren	
		über Kontumazial-Verfahren und Geständniß	
		Zahl der Rechtsstreite, welche durch Bescheid oder auf andere Art erledigt wurden	
		im Rückstande verblieben	
Zahl der geschlossenen Vergleiche			
Konkurse		aus früheren Jahren anhängig	
		im Jahre 18 . . zugewachsen	
		hiervon sind beendiget	
		in der Verhandlung geblieben	
Verlassenschaftsabhandlungen		aus früheren Jahren anhängig	
		im Jahre 18 . . zugewachsen	
		hiervon sind beendiget	
		anhängig verblieben	
Vormundschaften		aus früheren Jahren anhängig	
		im Jahre 18 . . zugewachsen	
		hiervon sind beendiget	
		anhängig verblieben	
Kuratelen		aus früheren Jahren anhängig	
		im Jahre 18 . . zugewachsen	
		hiervon sind beendiget	
		anhängig verblieben	
Rechnungen		aus früheren Jahren anhängig	
		im Jahre 18 . . zugewachsen	
		durch Absolutorium erlediget	
		anhängig verblieben	
Entscheidungen II. Instanz über vorgelegte Urtheile		bestätigende	
		abändernde	
		das Urtheil aufhebende	
Entscheidungen III. Instanz über vorgelegte Urtheile		das Urtheil I. Instanz bestätigende	
		das Urtheil I. Instanz abändernde	
		das Urtheil I. Instanz aufhebende	
Stand des Konzepts- und Kanzlei-Personales			Es sind bloß diejenigen Beamten, welche zu Justizgeschäften verwendet werden, zu bezeichnen.

Wzór 1.

Sąd konsularny w	Podania wniesione do dziennika podawczego				Procesa po ukończoném postepowaniu								Liczba zawartych ugód	Konkursa				Pertraktacyje spadków				Opieki				Kuratele				Rachunki				Osadzenia II instancyi co do przedłożonych wyroków			Osadzenia III. instancyi co do przedłożonych wyroków			Stan personalu konceptowego i kancelaryjnego
			z końcem roku 18 . .				Liczba zapadłych wyroków																																	
	z roku 18 . . zostało zaległych	w roku 18 . . przybyło	rozwiązano	w zaległości pozostało	z roku 18 . . zostało zaległych	w roku 18 . . przybyło	w postępowaniu piśmiennem	w postępowaniu ustnem	w postępowaniu sumaryczném	w postępowaniu zaocznem i w skutku przyznania się	Liczba procesów rozwiązanych rezolucyją lub w inny sposób	pozostało zaległych		wiszące z lat dawniejszych	przybyło w roku 18 . .	z tych ukończono	pozostało w ciągu	wiszące z lat dawniejszych	przybyło w roku 18 . .	z tych ukończono	pozostało wiszących	wiszące z lat dawniejszych	przybyło w roku 18 . .	z tych ukończono	pozostało wiszących	wiszące z lat dawniejszych	przybyło w roku 18 . .	z tych ukończono	pozostało wiszących	wiszące z lat dawniejszych	przybyło w roku 18 . .	rozwiązane przez absolutoryum	pozostało wiszących	potwierdzające	zmieniające	wyrok znoszące	potwierdzające wyrok I instancyi	zmieniające wyrok I instancyi	znoszące wyrok pierwszej instancyi	
																																								Należy wyszczególnić tylko tych urzędników, którzy są używani do czynności sądowych

Formulare 2.

Ausweis

über die anhängigen Verlassenschaftsabhandlungen.

Name des Erblassers	Todestag des Erblassers	Gegenwärtige Lage der Sache und Ursache der noch nicht erfolgten Einantwortung

Formulare 3.

Ausweis

über die anhängigen Konkursverhandlungen.

Name des Gemeinschuldners	Tag des eröffneten Konkurses	Gegenwärtige Lage der Sache und Ursache der noch nicht erfolgten Beendigung

Formulare 4.

Ausweis

über die anhängigen Vormundschafts- und Kuratels-Rechnungen.

Name der Mündel oder Kuranden	Tag, bis zu welchem die Rechnung gelegt und erlediget ist	Zur Eledigung der Rechnung getroffene Verfügungen

Wzór 2.

Wykaz
wiszących pertraktacyj spadków.

Nazwisko spadkodawcy	Dzień zgonu spadkodawcy	Obecny stan rzeczy i przyczyna, dla której jeszcze nie nastąpiła addykcya

Wzór 3.

Wykaz
wiszących rozpraw konkursowych.

Nazwisko dłużnika spólnego	Dzień otwarcia konkursu	Obecny stan rzeczy i przyczyna, dla której nie nastąpiło ukończenie

Wzór 4.

Wykaz
wiszących rachunków z opiek i kurateli.

Nazwisko małoletnich i kurandów	Dzień, do którego rachunek jest złożony i rozwiązany	Rozporządzenia do rozwiązania rachunku poczynione

Formulare 5.

Ausweis

über die im Jahre . . . rückständig verbliebenen inrotulirten Rechtsstreite.

Reihenzahl der rückständigen Prozesse	Name des Referenten	Zahl des Einreichungsprotokolles	Name der Partei und Gegenstand	Tag der Inrotulirung bei		Ursache der verzögerten Erledigung
				den schriftlich verhandelten	den mündlich oder summarisch verhandelten	
				Prozessen		

Wzór 5.

W y k a z

procesów zainrotułowanych i w roku . . . . w zaległości pozostałych.

Liczba porządkowa procesów zaległych	Nazwisko referenta	Liczba dziennika podawczego	Nazwisko strony i przedmiot	Dzień zainrotułowania procesów na piśmie przeprowadzonych	Dzień zainrotułowania procesów ustnie lub sumarycznie przeprowadzonych	Przyczyna opóźnionego rozwiązania